

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α1.53.41.Φ1.0010

ΑΠΟΘΗΚΗ
ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ.

ΚΑΙ

ΛΥΧΝΟΣ ΤΟΥ ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΪΟΥ.

ΕΤΟΣ 1ον

ΑΡΙΘΜΟΣ 10ος

Τιμᾶται εἰς τὸ ἐσωτερικὸν λε-
πτὰ 15. — Εἰς τὸ ἐξωτερικὸν,
προστίθενται τὰ ταχυδρομικά.

Κεφαλληνία, 14 Φεβρουαρίου 1860.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΒΟΥΚΕΦΑΛΙΚΟΥ ΚΑΤΑΚΛΥΣΜΟΥ
ΚΑΤΑΚΛΕΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΒΟΥΚΕΦΑΛΟΥ.

Mais à quoi bon prendre des masques ? ..
Déjà nos figures fantasmiques
Semblent faites pour les jours gras
Ne nous déguisons pas!
(Almanaeh Chantant 1860)

Αἱ θύραι τοῦ Βουκεφάλου μας, τοῦ νέου τούτου Νεοῦ τοῦ
ἴκνου, αὔριον κλείονται καὶ ἄσμενοι εἰσαγγέλλομεν εἰρήνην εἰς
ὅλην τὴν κομψοεργολαβοβουκεφαλικὴν σφαιραν!.. Οἱ Βουκε-
φιλίζοντες ἔχουσι ἐξάμηνον ἀνικητὴν ἐπλων τῆς ὀποιας θέλον-
τες θύναται νὰ ὤφελθῶσιν τὰ μέγιστα. — Τί δὲ νὰ εἰπωμεν
πρὸς τὴν εὐλαϊσθητὸν ἐκείνην μερίδα τῆς Κοινῆς Νεο-
λαϊας μας εἰς ἣν ὁ Βουκέφαλος προσεῖναγκεν ἐκτὸς τοῦ
σταδίου πρὸς ἐξωτερικῶν τῶν Παλιῶν τῆς Καρδίας τῆς
τῆς ἐσχόμεθα ἐξάμηνον ὑπομονὴν καὶ ὑπόχρονον ἐπιμονὴν patientia
omnia vincit!. Ἄλλως τε ἤγγικεν ἡ Τεσσαρακοστὴ, ἡ
νηστεία τοῦ στόματος ἔστω Ἡμῖν καὶ νηστεία καρδίας καὶ ἐνθὺ
τρέφομεν τὴν σάρκα μὲ τεταρχυέματα, λάχανά, καὶ τὰ τοιαῦτα

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ἤρρηρα γὰρ διατί νὰ μὴ καταδικάσωμεν καὶ τὴν καρδίαν εἰς ζήρᾳς καὶ τεταρχυμένους ἀπολυαίᾳ; δόξα τῷ Θεῷ τὰ τοιαῦτα δὲν ἐλλείπουσιν εἰς ὅποιον ἔχει τὴν καλὴν θέλησιν νὰ τὰ ἐπιδιώκῃ!

Ἡ Γερωντοεολαία μας ὀλίγιστα θὰ υποφέρει: ἐκ τῆς κλείσεως τοῦ Βουκεφάλου, ἡ ἠλικία της καὶ ἡ πολυπραγμοσύνη των τοῖς ἀνοίγει πᾶσαν διασκεδάσιω; Ὅραν, εἶνε ζῶα ἀμφίβια (ὡς μᾶς ἐπιτραπέη ἡ φράσις) δυνάμενα νὰ ὠφελοῦνται καὶ ἐκ τῶν πλεονεκτημάτων τῶν ἐγγάμων, διὰ τὸ σεβασμιον, ὡς εἴρηται τῆς ἠλικίας καὶ ἄλλων ἐπ' ἀπείρῳ μεταβαλομένων περιστάσεων, καὶ ἐλείνων τῶν ἀγάμων, ὡς ἐκ τῆς πραγματικῆς ἢ φαινομενικῆς των θέσεως, δύναται ὅθεν καὶ ἀφίθως νὰ θόσκει εἰς τοὺς λειμῶνας τοῦ Ἑμένου καὶ νὰ πλέωσιν φιλαρέσκως τὸ εὐρὺ καὶ βαθύ πέλαγος τῆς ἀγάμου Ἐλευθερίας ν' ἀνταλλάσσῃσι κατ' ἀρίσκειαν θέσιν χωρὶς νὰ χάνωσι τὴν παραμικρὰν διασκέδασιν!

Εἰς αὐτὰ λέγομεν τὰ προωρισμένα ὄντα κλείεται μίᾳ θύρᾳ καὶ ἀνοίγονται ἑκατόν, — Χοροὶ — Γεύματα — Παιγνισοσυντροφίαι Πικινίχι — Γάμοι — Περιδιβάσεις — Δεῖπνοι — Συνεντεύξεις κτλ.

Τούτων οὕτως ἐχόντων οἱ μόνου ἀξιολύπτοι, οἱ μόνου ἀξιοδάκρυτοι, οἱ εἰς σπαραξικάρδιον θέσιν εὐρεθησόμενοι εἰσὶν οἱ Πριμαδονίζοντες οἱ ἐρασταὶ καὶ θειασταὶ τῶν σπανιωτάτων ἠθικῶν θεατρικῶν καὶ πραγματικῶν πλεονεκτημάτων καὶ προτερημάτων τῆς Θείας Καλλιτέχνης Ἀσούντας Τούρκης Κεσηκίας. — Τώρα βεβαίως οὐδεὶς θέλει εἰπεῖ μῦθον τὴν μεταμφεψωσιν τῶν ὀπαδῶν τοῦ Ὀδυσσεὺς εἰς χοίροις ὑπὸ τῆς Κίρκης. —

Ἀλλὰ τί θὰ γένουν οἱ εὐαίσθητοι οὗτοι θεατροκομματάρχαι ὅταν δίσῃ ὁ Ἥλιος ὁ ζωογῶν τὴν καλλιευαίσθητον ἀτμοσφαιραν τῆς καρδίας των, βεβαίως θὰ ὑποστοῦν ἠθικὸν ξεπαγισμὸν καὶ ὅθι ἔχομεν τότε καὶ παγωτὰ καρδιῶν ἀνδρικῶν καὶ Κυρίαί τινές θὰ δικαιωθῶσι νὰ τοὺς κατηγορίσωσι ἐπὶ σφετερισμῷ, ἂν δὲν καταδιωχθῇ τὸ ἔγκλημα αὐτεπαγγέλτως. — Τί θὰ γίνουσι τόσοι καὶ τόσοι Δουχεζῶτοι ὅταν ἀπωλέσωσι τὴν εἰς ὄλους ἐπαρκοῦσαν Δουκινέναν; — Τί θὰ γίνουσι οἱ ἐρωτόλυπτοι Ὅρρεις ὅταν τὸ ἀηδῶνι τοῦ λειμῶνα φύγῃ ἀπὸ τὸ κλουβὶ ὅπου γιν' ἀγάπη μας ἐλάλησεν τὸ χειμῶνα; (α) Τί θὰ γίνουσι οἱ θεσικελοὶ

(α) Ἑπαινετόμεθα χρυσογράματον ὄραριον εἰς τὴν τῆς Κ. Τούρκης κατὰ τὴν Ἑσπερίδα της.

ΙΑΚΟΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΘΟΥΡΙΟΥ

ἐκείνοι Πίνδαροι τῶν ὁποίων τὰς μελαγχολούσας ψυχὰς ἐβύθιζε
εἰς ἀγγελικὰς ἐκστάσεις καὶ ὀπτασίας ἢ φωνὴ τῆς νέας ταύτης
Σειρήος; (β)

Τί ἐπὶ τέλους; θὰ γίνῃ ὁ κεφαλαῖος Ἰταλικὸς γράμμασι ἐπὶ
ἡμιφύλλου ἐξερέσας τὸ ὑπερχύλιμα τῶν γενναίων τῆς ὑψηλῆς
καρδίας τοῦ αἰσθημάτων διὰ τρικονταστίχου ἐπιγράμματος πρὸς
τιμὴν καὶ αἰωνίαν δόξαν τῆς αἰοῦμένου αἰοῦμένου Τούρκης, (γ) Ἡ
ἀγνὴ τοῦ ἐπιγραμματογράφου Καρδία ἀνέκαθεν ἠθάνετο ὡς
φρίνεται καὶ πατριωτισμὸν καὶ τὰ παρεπόμενα, ἀλλ' ἐν ὄσφ δὲν
ἐδίδετο ἀφορμὴ ἐρεθισμοῦ ψυχῆς, ἠθικῆς, οὕτως εἰπεῖν, πρὸ κλη-
ραίας τὰ γενναῖα ταῦτα αἰσθήματα καταπαυγόμενα ἐκ τῆς φλεβοερ-
τήριακῆς ἀμπώτιδος καὶ παλιβροίας τῆς ζωηρᾶ; τοῦ καρδίας ἐπιή-
γα ναν σὰν νὰ πῆς χαμένα. » Ἴδου πῶς ἐξηγῆται ὅτι ἡ Sonraimana
Τούρκη μὲ τέσσαρους θεατρικῶν χαρακτήρων μορφαῖς ἠδυ-
νήθη νὰ φέρῃ εἰς τὸ φῶς τῆς πραγματικότητος τὰ ἐυδερμα τῶν ψυχι-
κῶν διαθέσεων τοῦ θεοῦ τῆς, ὅτις ἔπειτα ἀπὸ πολλὰς ἐκουσίας
ἠθικῆς ἐξαμβλώσεις ἠδυνήθη βοηθούμενος ὑπὸ τοιαύτης Μαίας
νὰ τέξει! — κρίμα ὅμως ὅτι τὸ νήπιον ἔτυχε φρίσεως τεριτωδύς,
κρίμα ὁ τοκεὺς νὰ μὴ δύναται νὰ τὸ λυτρώτῃ τοῦ βαρῆρου
τῶν Ἀποθετῶν! μολαταῦτα οἰονδήποτε γέννημα διανοίας καὶ
ψυχῆς θεωρηθείσης μέχρι τοῦδε στείρας εἶνε συμψᾶν χαριστοδύτου
εἰσαγγελλίας διὸ καὶ οὐδέ στιγμὴν ἐδιστάζομεν νὰ τὸ εἰσαγ-
γείλλομεν εἰς τοὺς φίλους; ἀναγνώστια. — Ἄλλ' εἰς τὸ προκείμε-
νον: τί θὰ γίνῃ λέγομεν ὁ πτωχὸς οὗτος Γανυμήτης στερούμε-
νος τῆς θείας Ἀσοῦντας, εἰς τὴν ὁποῖαν χωρεῖται τὰ πρῶτα
πατριωτικὰ αἰσθήματα τῆς ταλαίνης καρδίας τοῦ ἢ νὰ ταφῇ
πάλιν αὔθις εἰς ἀνεκτιθησίας καὶ ἀπαθείας λήταρον ἕως οὗ φθίσῃ
ἢ θεατρικὴ καταλαίρα καὶ ἀνεκτιθητὴ τότε καὶ ἀναλίβει τὸ ὄκλη-
ρὸν, μονότονον καὶ σχαινοτενὲς τετυγῶδεν μέλο; τοῖ;

Φ. Ο.

(β) ἑτερον.
(γ) Ἐπινοούμεν τρικονταστίχου Ἰταλικῶν ἰακωβατίων
σαῖς γράμμασι διερημίσσοντο καὶ ἐξυμνοῦσιν ἐπιγραφὴν
προτερύματῆς ἄνωθεν καὶ εἰς τὴν μέσην τῆς ἀποκρίσεως ἱακωβατίων οἱ
θεοσταῖ τῆς ! . .

ΙΑΚΩΒΑΤΙΩΝ

TEATRO BUCEFALO

IL BARBIERE DI SIVIGLIA.

Siamo felici di poter offrire ai nostri lettori un frammento di lettera del M.^o Bellini scritta dall' altro Mondo ed indirizzata ad un suo amico di quassù, che gentilmente ce la comunico permettendocene nell' istesso tempo la pubblicazione — approfittandoci di questo preziosissimo Manoscritto non possiamo far a meno di ringraziar cordialmente questo nostro corrispondente Belliniano, che in tal modo ci capacita d' inserir un articolo teatrale rivestito di tale un Autorità e a cui non potrassi apporre se nonchè il M a g i s t e r d i x i f.

CORRISPONDENZA.

Del mondo di giù con quello di sù.

VINCENZO BELLINI A. N. N.

— o —

Campi Elisi Scientifico — Letterario —
— artistici. Aprile ∞

Mio Caro Collega Postumo

Ve lo ripeto anco una volta che in questi beati siti d' eterno crepuscolo e di continua primavera, si sta tanto ma tanto bene che un anima d' artista assuefatta alle vicissitudini del quondam nostro Mondo sublunare ed alle stravaganze e variabilità terrene, e tentata quasi quasi ed annojarsi, per l' altro appunto m' intratenevo su di ciò col buon Camarosa, col Lulli e col Cagliostro, questi ultimo commosso della mia nostalgia con un di quei sorrisi sardonici a lui particolari mi disse — Se tanto desio ti punge del tuo ex — Mondo, vo' contentarti ! guarda in questo specchio, e

ΙΑΚΩΒΑΓΓΕΛΙΟΥ
ΑΡΧΗ ΔΕΛΤΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΕΟΥΠΟΥ

sbramati a tuo talento!—Voglio farti assistere alla rappresentazione del *Barbiere del Rossini*, non solo, ma per offrirti ampio il campo alla tua maldicenza artistica, ti trasporterò su questo cristallo il Teatro Parigino ed il Cefaleno ove contemporaneamente si dà quest'opera, ingegnati se puoi a far un parallelo tra le *Théâtre des italiens* ed il Bucefalo!—a questi sui detti parvemi che un sudor di gelo mi scorresse per tutte le membra; come se fossi tuttora vivo, e mille affetti tra loro contrarij si dilaniavano ciocchè i vivi chiamate cuore!... esser testimonio oculare della vivente gloria d'un confratello e vederlo lui stesso gonfio tutto còrre da un patèchetto *des Italiens* palme e allori se non immeritati almeno troppo profusamente elargiti, ed io starmene chi sa per quanto in questa deliziosa passività in questa beata inerzia!... ma finira quest'esilio e l'anima del Bellini sarà anco una volta emanata, si riincarnerà e ritornerà ad occupare il posto dal quale fu si intepestivamente e bruscamente sbalzata!... perdona amico mio, perdona questi d'un anima tribolata amorosi delirij! perdonali tu sopra cui l'arte esercita un sì possente e felice ascendente; piangi! piangi! anima predestinata al pianto d'un genio sventurato; unisci i tuoi lamenti ai gemiti d'un cuore ancor palpitante d'amore artistico, malgrado il duro gelo d'una sì lunga morte!

Amor, che a nullo amato amar perdona,

Presemi del costei piacer sì forte

Che come vedi ancor non m'abbandona!

Calmate appena le prime impressioni feci; uno sforzo su di me stesso e gettai gli sguardi sullo specchio incantato. L'orchestra *aux italiens* intona la sinfonia d'introduzione, quella del Bucefalo attende in silenzio ch'abbiano finito a Parigi per incominciare assieme l'entrata del Coro—Non so capire con che dritto il Maestro di Cefalonia abbia escluso dell'opera una parte sì essenziale e sì integrante!

S'alza finalmente il Telone in ambi i Teatri

Esce il d'Almaviva fatto a Parigi dal *Mano* ed in Cefalonia dal Zannini; il primo mantiene molto l'altro promette

ΛΑΚΙΣΒΑΤΕΙΟΣ
ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΝΟΤΙΟΤΗΤΟΣ

assai—Esce Figaro a Parigi dal Badiali a Celalonia dall'Ortolani entrambi fanno la loro parte a meraviglia!

Ecco Don Bartolo—Lo Zuchinelli lo fa da vero artista il Dondi lo fa bene e specialmente quando, quando . . . , sembra una statua che par propriamente quella del Commendatore che viene ad invitar a cena Don Giovanni

Vediamo la Bosina come viene trattata:

Le bellissime basse-note della Signora Alhoni fanno rimaner di stucco i Parigini, ma i Cefaleni ammirano i v o l i a r d i m e n t o s i della Signora Assunta Turchi, ciò che manca a l' una se lo trova in abbondanza nell'altra; la prima è una Rosinetta ma la seconda è una Rosinettona, i loro rispettivi meriti uniti insieme vi darebbero una Rosina quale fu dal Rossini ideata, La maestria ed il possesso con cui la prima si riposa sulle note di sotto è sorprendente, ma la leggera leggiadria della Signora Turchi nello svolazzare per l' eterree regicni d o l t r a r i g o è veramente inarrivabile!

Don Basilio mal fatto dal Gori a Parigi e contraffatto dal Sutter a Cefalonia non è più riconoscibile—Il primo sembra un Pantalone, ed il secondo un Arlechino travestito—Osservo ad entrarni che gli attori non devono mai emanciparsi dallo spirito dell' Autore per quanto meschino e limitato lo sembril

Quanta affettazione e caricatura mostra il Mario nel Marniscalco e nel Don Alonso altrettanta semplicità e naturalezza scorgesi nel Zanninil quando poi fa da ubbriaco lo fa cesi bene ma così bene, ch' è difficile il discernere se lo finga o se veramente lo sia!

.....
Fa sapere al Bonicoli che i suoi dolci concetti giunsero più d' una volta fra noi sulle ali di quella Diva Armonia che dilettevolmente accorcia i lunghi istanti del nostro pereñne esiglio.

Addio! Addio! Addio! Ama per tutta un eternetà chi fu.

VINCENZO BELLINI.

Per copia conforme

Ferdinando F. Oddy.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΑΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΗΘΟΥΣΙΟΥ

ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ ΤΗΣ « ΝΕΑΣ ΕΠΟΧΗΣ »

Chi è colui che se ne vien discosto
Dagli altri, tinto il sen di sangue e d' ostro?
I' dissi al mio maestro ; ed ei ben tosto ;
Egli è Caton, famoso in ogni inchiostro,
Che prestò altrui per or la sua moglie ;
E d' esempi non manca il secol nostro.

(Parini, il Trionfo della spilorceria.)

Parli omai come i putti alle natrici,
dici tutto col dice e nulla dici.

(Angiolo d' Elci).

Οὐκ ἔστι μ' ὁ πονηρὸς βωμολοχέμασιν ταραάτεις ;

(Ἀριστοφ. Ἰπ. στιχ 902.)

Ἄνθρωποι διὰ τοῦ; ὁποίους οὐδὲν ἱερὸν, οὐδὲν ὅσιον ὑπάρχει :
διὰ τοῦ; ὁποίους ἡ ἀνθρωπότης, ἡ πατρις, ἡ οἰκογένεια, ἀντὶ τὰ
ἦναι ἀντικείμενα ἀγάπης καὶ μερίμνης, εἶναι ἀπεναντίας τόσα
σημεῖα κερδοσκοπίας, τὰ ὅποια κατὰ τὰς περιστάσεις ἐγκολ-
ποῦνται ἢ ἀπωθοῦσιν : ἄνθρωποι, διὰ τοῦ; ὁποίους αἱ ἱερώτεραι
ιδέαι εἶναι ἀντικείμενα χλευασμοῦ καὶ περιφρονήσεως, δὲν εἶναι
ἀπορίας ἄξιον ἂν ἐπιτέθησαν ἐσχάτως καὶ κατ' ἐμοῦ, καὶ διὰ
τινος ἄρθρου των, ἐν τῷ 8ῳ ἀριθμῷ τῆ; « Νέας Ἐποχῆ; »
καταχωρηθέντος, προσπαθοῦσι νὰ μὲ σύρῳσιν εἰς τὸν βίβρορον
τῆ; αἰτίας καὶ τοῦ ὕλισμοῦ, ἐντὸ; τοῦ ὁποίου ἐκεῖνοι κυλίονται.
Πρέπει μάλιστὰ τι; νὰ θαυμάζῃ, ὅτι πρὸ πολλοῦ δὲν τὸ
ἔπραξαν !

Κεχυρμένοι ὅπισθεν δύο ψηφίων Ω. Ψ. ἐκτοξεύουσι κατ'
ἐπιπῶ παντ' ὅσα ἡδὲνηγοῦσα τὸν κάλαμόν των κερδοσκοπία πρὸς
αὐτοῦ; ὑπηγόρευσι : διασιρέφουσι, κατὰ τὸ δοκοῦν, τὰ γεγονότα
καὶ δημοσιεύουσιν ἀνυπόστατα ψεύδη, καὶ τοῦτο, ἐκ προθέσεως,
ἵνα μὲ δυσφημήσωσι καὶ συκκοφαντήσωσι ! φρονοῦσι δὲ οἱ ἄβυλιοι !
ὅτι εὐκολώτερον θείλουσι ἐπιτύχει τοῦ μαροῦ καὶ βδεληροῦ
σκοποῦ των καθόσον ἐγὼ, ὡς μὴ δυνάμενος νὰ εἰσέλθω εἰς τὴν
τυκνὴν τῆ; ἀναγνωμότητος ἀγροσφαιραν, δὲν εἶμαι εἰς κατὰστάσιν
νὰ ἀπολογηθῶ καταλλήλως. Δὲν μὲ λαυθάνει ὁ τρόπος αὐτῶν.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΑΙΜΟΥΝΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΠΕΘΥΡΙΟΥ

Ἐνῷ οὕτωδῶς δὲν εἶναι ἄλλο παρὰ ὑπερχαρισταί τοῦ Κ. Ἀννίνου, προβαίνουσιν ἀπέναντι τοῦ κοινού, δολίως καὶ ἰησουϊτικῶς, ὡς ῥιζοσπᾶται, ὡς φιλοπάτριδες καὶ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ μεριμῶντες—ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, τὸν ὅποιον ἴσως μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης οὐδέποτε ἐ-ἰθυμάθησαν. Ἄλλ' ἂν ἀληθῶς εἶναι εἰλικρινεῖς καὶ φιλοπάτριδες διατὶ κρῖπτονται; τὸ τοιοῦτο εἶναι ἴδιον χαμερπῶν καὶ ἀτίμων!... διὰ τί δὲν δημοσιεύουσι τὰ ὀνόματά των; Ἰδοὺ τί τοὺς προσκαλοῦμεν νὰ πράξωσιν, ἂν ἔχωσι χαρακτηῖρα· ἄλλως ἐξουσιοδοτοῦμεν νὰ τοὺς θεωρῶμεν ὡς ΔΙΣΧΡΟΥΣ ΚΑΙ ΑΤΙΜΟΥΣ ΨΕΥΣΤΑΣ, ΩΣ ΔΟΛΙΟΥΣ ΚΑΙ ΧΑΜΕΡΠΗΣ ΣΥΚΟΦΑΝΤΑΣ καί, ὡς ἐκ τούτου, ἀναξίους ἀπαντήσεως.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΑΝΑΣ.

ΦΙΛΑΒ ΣΥΝΤΑΚΤΑ ΤΗΣ « ΑΠΟΘΗΚΗΣ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ. »

Ἐπειδὴ καὶ κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην πληροφοροῦμαι, ὅτι Κύριοί τινες (ἴσως ἵνα μὴ λησμονήσωσι τὴν τέχνην των) εὐηρεστήθησαν νὰ διαδόσωσιν, ὅτι « ἐν σατυρικὸν χειρόγραφον, » τοῦ ὁποίου σήμερον διάφορα εὐρέθησαν ἀντίγραφα, συνετάχθη παρ' ἐμοῦ, διαδηλῶ ὅτι οὐδέποτε συνέπραξα, οὔτε συνεργάστην, οὔτε ἐπεδοκίμασα παρόμοια ἔγγραφα, πολλῶ δὲ μᾶλλον τοῦτο, ἐν ᾧ ἀναφέρονται καὶ συγγενεῖς καὶ φίλοι μου, διὰ τοὺς ὁποίους ὄχι ὀλίγον ἐνδιαφέρομαι, καὶ Κύριοι τοὺς ὁποίους ἀρκετὰ γνωρίζω καὶ σέβωμαι. Δηλόνων δὲ ταῦτα, κηρύττω φεύστας, τοὺς νοστιμευομένους νὰ διαδίδωσι τὰ τοιαῦτα. Ταῦτα φίλε Συντάκτα, παρακαλῶ νὰ δημοσιεύσῃς διὰ τῆς Ἐφημερίδος σας.

Ἐν Ἀργοστολίῳ τὴν 11/23 Φεβρουαρίου 1860.

ΠΑΝΑΓΗΣ ΑΝΤΙΠΗΛΑΣ.

Ἐν Ἐπιπέθῳ ἐκδότης ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΔΕΒΑΛΙΤΗΣ.

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ « Η ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ », 1860.

ΤΑΚΩΒΑΤΙΟΣ

Η ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΤΡΙΟΥ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΑΡΙΘΜΟΥ 10 ΤΗΣ ΑΠΟΘ. ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ

ΣΠΟΥΔΑΙΟΛΟΓΙΑ

Σπεύδομεν, ἐν βίᾳ, νὰ κοινοποιήσωμεν τὸ παρά πόδας ὑπόμνημα, καίτοι φοβούμενοι ὅτι θὰ εἶνε φωνὴ βοῶντος ἐν ἐρήμῳ.— Ἐργολάβοι, ψεύσατε τὸν Διάβολον!..

Κεφαλήνες.

Πολιτικαὶ δυσχέρειαί, ἡ ἀνθρωποκτόνος χολέρα, ἡ καστροπεπτικὴ τῶν σταφιδαμπέλων ἀσθένεια ἀφ' ἑνός, ἡ ἐπέλευσις τοῦ Κριμαϊκοῦ πολέμου ἀφ' ἑτέρου, συνέτεινον ὥστε πρὸ δεκαετίας ἐν οἰκτρᾷ οικονομικῇ νὰ κείμεθα θέσει. Ὡς ἐκ τῶν πρώτων, ἀνεξαρτήτως τῆς ἰδέας ὅτι δὲν προσεγγίζομεν ὡς ἔδει εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ὅσον θελξικαρδίου ἄλλο τόσον ἐπωφελοῦς, συνάμα δὲ καὶ Ἰερᾶς μετὰ τῆς μητρὸς μας ἐνώσεως. Ἀνεξαρτήτως λέγωμεν τοῦ ἀτυχήματος τούτου, ὑπεπέσαμεν καὶ εἰς ἐκεῖνο τῆς στερήσεως τῶν ἀπαιτουμένων καὶ καταλλήλων θεσμῶν καὶ Νόμων πρὸς ἀνακούφισιν τῶν δεινῶν μας. Προσέτι δὲ ἡ ἀπαισία χολέρα πολλῶν οἰκογενειῶν ὑστέρησε τὰ στηρίγματα αὐτῶν, καταλειποῦσα νεογνὰ ἄνευ γεννητόρων, καὶ γεννητόρων οἵτινες διὰ τοῦ μόνου ἰδρώτος τῶν ἠδύναντο νὰ ἀποκτῶσι τὰ πρὸς τὸ ζῆν. Κατόπιν δὲ τούτων ἐπῆλθε καὶ ἡ φρικαλέα τῶν σταφιδαμπέλων ἀσθένεια ἔνεκα τῆς ὁποῖα τινὰ ἔτη ἐστερήθημεν τῶν κυριότερων δύο προϊόντων μας, τῆς σταφίδος καὶ τοῦ οἴνου. Μετὰ τὴν ἐφεύρεσιν τῆς θειώσεως, κατεδικάσθημεν μετὰ ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ νὰ ἀνταλλάττωμεν τὸν χοῦν τῆς Ἰταλίας, ὃν μετὰ πολυχρονίων ἐπιπόνων μόχθων καὶ κόπων μεταχειρίζομεθα πρὸς θεραπείαν ἧτις ἐκ τοῦ ἐθνὸς μὲν μᾶς ἐπιφέρει εἰς τὰ προϊόντα ἰατρικῆς ἀφ' ἑββαίου Ἰούρου δὲ μᾶς προξενεῖ δισνιάτους πληγὰς, τὰς ὁποίας ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν, ἔχοντες, ἄχοντες, οἱ δανεισταὶ πρέπει νὰ τὰς ξέουν.

Ὡς ἐκ τοῦ δευτέρου, ὃ ἐπελθὼν ἐν γένει οἰκονομικὸς σάλος ἔνεκα τοῦ ἀνωλεχθέντος πολέμου ἐπήνεγγε καὶ εἰς ἡμᾶς τὰ δυσάρεστα ἀποτελέσματα του. Ἡ υπερτίμησις τῶν σιτηρῶν, τῶν λοιπῶν τροφίμων, καὶ τῶν πλείστων ἐκ τῶν ἀναγκαιούντων πρὸς διατήρησιν μέσων. ἔφθασε καὶ ἔκτοτε διαμένει ἐν τῇ μικρᾷ μας ταύτῃ γωνίᾳ, ἣτις ἔνεκα τῆς μικρότητός της, ἐπαισητότερον αἰσθάνεται τὸ βᾶρος τῆς υπερτιμήσεως.

Ἐνῶ λοιπὸν ἐστερημένοι καταλλήλων θεσμῶν, μαστιγωμένοι ἐξ ἀπηνῶν ἀσθενειῶν, βεβαρυμένοι ἐκ τῶν βαρέων βάρων τῶν βαρυτίμων, πρὸς τὴν ζωάρχειάν μας μέσων, ἐνῶ ἐν τοιαύτῃ κείμεθα θέσει. Ἰδοὺ θεατρικαὶ παραστάσεις ἐν ὀλοκλήρῳ πενταμηνίᾳ ἐκτελοῦνται. Καὶ ἰδοὺ χιλιοστὰ ἄλληροι ὑπὲρ τῶν ὑποκριτῶν τοῦ Θεάτρου ἔρανοι γίνονται. Ὡ τῆς ἀβελτηρίας! Τὰ πραγματικά, τὰ ἀναμφίλεκτα γεγονότα μαρτυροῦσι πενίαν, αἱ δὲ θεατρικαὶ ἐπιδείξεις, ἐμφαίνουσι πλοῦτον! Τί τὸ αἴτιον τῆς ἀντιφάσεως ταύτης; Ἐν ὅλῃ τῇ ἀμεροληψίᾳ καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ἐφικτῇ εὐθύτητι ἠθέλωμεν πειραθῆ, τὴν ἀνίχνυσιν πρὸς ἀνεύρεσίν του. Ἀλλὰ περὶ τούτου δὲν πρόκειται. Τὸ καταφαινέστερον εἶναι ὅτι ἀντίθετοι συμπάθειαι ὑπὲρ τῶν ὑποκριτῶν ἐγέννησαν κόμματα, τὰ κόμματα προεκάλεσαν τὴν ἀμιλλαν, καὶ ἡ ἀμιλλα τὴν φιλοτιμίαν, καὶ ἐπομένως προέκυψαν ὑπὲρ τῶν ὑποκριτῶν τοῦ Θεάτρου γενναῖοι ἔρανοι. — Συμπάθεια λοιπὸν, ἀμιλλα, καὶ φιλοτιμία ὑπῆρξαν οἱ γόνοι τῆς γενναιότητός Σας ὧ Κεφαλλῆνες.

Ἀλλὰ ἂν ταῦτα πραγματικῶς ὑπῆρξαν τὰ αἷτια — Ἐὰν ἀληθῆ τὰ προεκτεθέντα σπαραξικάρδια ἀτυχήματά μας — Ἐὰν βέβαιον ὅτι πολλαὶ πολλαχοῦ ἐν τῇ Νήσῳ ὑπάρχουν οἰκογένειαι αἵτινες θετικὴν τροφήν τῶν μόνων ἔχουν τὰ ἐν τῇ ξηρᾷ μας γῆ ἀνασθόμενα εὐτελεῆ χόρτα. Ἐὰν θετικὸν ὅτι πολλαὶ ἐν καιρῷ νυκτός μόνον, καὶ κεκαλυμμένα ἐξέρχονται πρὸς ζήτησιν ἄρτου — Ἐὰν ἀναντίρρητον ὅτι πολλοὶ, ὅχι τῶν τυχούντων πολλάκις, εἰς

ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

πολλοὺς ἀπετάνθησαν ἐπικαλούμενοι ποταπὴν καὶ εὐτελῆ βοήθειαν, ταλλήρου, καὶ ἡμιταλλήρου πρὸς ἡμερουσίαν τροφήν των. Ἐὰν ἀναμφίλεκτον, ὅτι ἐν τῇ διαρκείᾳ τῶν ἱερῶν τούτων ἑορτῶν χωρικαὶ Οἰκογένειαι αἰτίνες, ἀντὶ ὧς ἄλλοτε ἐσυνείθιζον, νὰ φέρουν τὸ ἔλαιόν των, τὰ ζῶά των, ἢ, ἄλλο τι καὶ μὲ τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν νὰ προμηθεύονται τὰ ἀναγκαιοῦντα, πρὸς διατήρησιν των ἐν ταῖς ἱεραῖς ταύταις ἑορταῖς, ἀπ' ἐναντίας ἤλθον μεστὰι ἰκεσιῶν διὰ τὸν ἄρτον, καὶ ἐπέστρεψαν ἔμπλεοι παραπόνων καὶ ἀπελπισιῶν, ἐν τῇ οἰκίᾳ των δὲ εἰς τὰς κλαυθμηρὰς ζητήσεις διὰ τὸν ἄρτον τῶν τέκνων των ἀνταποκρίνοντο μὲ δάκρυα καὶ στεναγμούς.—(Καὶ τοῦτο ἄς μὴ θεωρηθῇ ὡς ὑπερβολή, καθότι, καὶ ὀνομαστί, ἂν εἶναι δέον, τὰ άτομα ἀνσπερθήσονται.) Ἐὰν ἀδιαφιλονίκητον, ὅτι παῖδες μὴ ὑπερβαίνοντες τὰ δέκα ἔτη, ἀναγκασθέντα ἐκ τῆς πείνας, ἔφυγον τῶν Μητέρων των καὶ ἤλθον εἰς τὴν πόλιν ὅπως χορτάσουσιν ἂν ὄχι ἄρτον, τοῦλάχιστον φλοῦδας ὁπίρῳν. Ναι ἤλθον ἀπὸ περιοχὴν ἐξώρου ἀποστῆματος. Ἐὰν τοῖς πᾶσι γνωπτὸν ὅτι ἄνθρωποι προσδευμένης ἡλικίας, οἵτινες ἐστερημένοι τῆς ἀπαιτουμένης φρονήσεως, ἢ ὑποπέσαντες εἰς τυχεὰ δῦστηχῆματα κεῖνται ἐν ἀπελπιστικῇ στερήσει. Ἐὰν γεγονός εἶναι ὅτι πτωχοκομεῖον δὲν ὑπάρχει καὶ ἐπομένως ἡ τάλαιπορία εἰς τοὺς δρόμους περιφέρεται. Ἐὰν λέγω πραγματικά καὶ ἀληθῆ εἰσὶν ὅλα ταῦτα, δὲν εἶναι πρέπον, δὲν εἶναι καθήκον καὶ καθήκον ἐκ τῶν ἱεροτέρων καθήκοντων νὰ ἐπικαλεσθῶμεν ἵνα ἀποταθῇ χεῖρ ἐλέους, χεῖρ περιθάλψεως, ὑπὲρ τῶν συναδελφίων μας;—Ναι αὕτη ἡ ἀναδειγθεῖσα ἀμιλλα, ἢ προσπάθειά Σας, καὶ ἡ φιλοτιμία Σας, ἄς ἀναβῇ ἔτι μᾶλλον εἰς ὑψηλοτέραν καὶ εὐγενεστέραν περιοπήν, Ὑμεῖς οἵτινες, εἴτε ἐνεκα τοῦ πλοῦτου Σας, —εἴτε ἐνεκα τῶν εὐτυχῶν ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεών Σας, —εἴτε ἐνεκα τῶν ἐπιστημῶν Σας, —οἱ εὐποροῦντες, οἵτινες ἐνεκα τῆς μὲν ἢ τῆς δὲ αἰτίας ἀνεπερρέεστοι ἐμείνατε ἢ κατὰ

ΙΑΚΩΒΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΒΥΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΓΙΟΥΡΙΟΥ

μικρὸν ἐβλάβητε ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν προεκτε-
θέντων ἀτυχημάτων, συνασπίσθητε, συμπράξητε, καὶ
ἀναπτύσσετε, πραγματοποιοῦντες τὸ εὐγενές, καὶ φιλαν-
θρωπότερον τῶν αἰσθημάτων ὅπερ ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν
κεφαλαίων ἐμφωλεύη, ὑπὲρ τῆς βοήθειας τῶν ἀτυχη-
σαντων Συμπολιτῶν Σας.

Σὺ δὲ ὦ Νεολαία ἦτις ἐν πράγματι ἐπέφερες τὸν
τόνον εἰς τοὺς προλεχθέντας ἐράνους, δρᾶξε τὴν περί-
πτασιν ταύτην, ἵνα καταδείξης ὅτι καθὼς εἰς τὰ πάτρια
διαπρέπεις, ἕνεκα τῶν ἀγνῶν αἰσθημάτων Σου, — οὕτω
καὶ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ὑπὲρ τῶν πασχόντων
ὑπερτερεῖς. — Ὑπερέτησε δὲ, ἂν ὄχι κατὰ τὴν καταβο-
λήν, τοῦλάχιστον κατὰ τὴν ἐνέργειαν. — Ἡμεῖς δὲ οἱ
ἴσοιποι οἵτινες γενναία προσφορὰ δὲν μᾶς ἐπιτρέπεται νὰ
κίωμεν, ἄς συμπράξωμεν καταβάλλοντες τὸ κατὰ
δύναμιν, ὅπερ ἀνάγεται εἰς τὴν τάξιν, ἣ νό Σωτὴρ ἡμῶν
ἔωρισε διὰ τὸν ὄβολόν τῆς χήρας.

Ἄργα ὑπεκινήθη τὸ ἀντικείμενόν τοῦτο, πλὴν ὄχι
καὶ παράκαιρα. Ἀληθῶς δύο καὶ ὄχι ὀλόκληραι ἡμέραι
μᾶς μένουσιν, πλὴν ἡ θέλησις μόνον ἂν συντρέξῃ, τὸ
ἔργον περατοῦται ἐγκρίτως· τὸ ἀπροσδόκητον εἶναι καὶ
ἐπαισθητότερον. Ἐπειδὴ δὲ καλὸν τὸ ἔργον, ἔσεται καὶ
εὐχαριστώτερον.

Ἐπειδὴ τὸ Ἐμπορικὸν Κατάστημα σύγκειται ἐξ ἑκα-
τὸν καὶ περίπου συνδρομητῶν. — Ἐπειδὴ εἶναι γνωστὰ
τὰ ὑπὲρ τῆς φιλανθρωπίας αἰσθήματα τῶν μελῶν του.
Ἐπειδὴ ἐπίσης γνωστὴ εἶναι ἡ ἐμφρων, καὶ εἰς τὸ ἀγα-
θὸν βέβουσα Ἐπιτροπὴ του, ἦτις ὁμολογουμένως εἶναι
κίτοχος εὐγενῶν αἰσθημάτων, πρὸς Αὐτὴν ἐναπόκειται
ἡ περαιτέρω ἐνέργεια.

Εἰς Κεφαλήν
εἰς τοὺς ἑταίρους σου μετέξας.

Ὁ Γεώργιος ἐκδότης ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΔΕΒΑΛΙΤΗΣ.